

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 13.288 van 30 april 2019
in de zaak A. 227.685/XIV-37.974**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Thierry L'Allemand
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Britse Lei 47-49/5-7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

 tegen :
 de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de minister van Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 21 maart 2019, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 217.310 van 22 februari 2019 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 4 april 2019 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 'tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State'.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker in het eerste cassatiemiddel letterlijk het eerste middel herhaalt dat hij voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft aangevoerd, met enkel de toevoeging dat "in tegenstelling tot hetgene bepaald in het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wel degelijk voldoende bewezen".

Verzoekers kritiek tegen de aanvankelijk bestreden beslissing heeft geen betrekking op het bestreden arrest. De Raad van State is als administratieve

cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de zaak zelf te treden door in de plaats van de eerste rechter na te gaan of de aanvankelijk bestreden beslissing al dan niet op zorgvuldige wijze is genomen.

Het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

2. Het tweede cassatiemiddel is kennelijk niet-ontvankelijk in de mate dat verzoeker het tweede middel herhaalt dat hij voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft aangevoerd tegen de aanvankelijk bestreden beslissing.

Verzoeker wijst er nog op dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten onrechte meent dat zijn familieleden niet specifiek worden aangeduid terwijl het duidelijk gaat over zijn moeder en zijn zoon. Verzoeker gaat echter voorbij aan punt 2.2.4 van het bestreden arrest waarin de voorgehouden band met verzoekers moeder wordt onderzocht en aan punt 2.2.5 van het bestreden arrest waarin de voorgehouden band met verzoekers zoon wordt onderzocht. Verzoekers kritiek berust dan ook op een verkeerde (onvolledige) lezing van het bestreden arrest.

Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

3. Ook in het derde cassatiemiddel herhaalt verzoeker het derde middel dat hij voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft aangevoerd tegen de aanvankelijk bestreden beslissing.

Verder gaat verzoeker voorbij aan de vaststelling in het bestreden arrest dat hem (als bloedverwant in dalende lijn vanaf de leeftijd van 21 jaar) het verblijf wordt geweigerd omdat niet effectief blijkt dat hij ten laste is van de referentiepersoon en dat daarom zijn betoog dat hij wel zou beschikken over voldoende bestaansmiddelen, niet dienstig is. Om die reden acht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoekers kritiek dat de verwerende partij een behoefteanalyse had moeten maken niet dienstig.

Het derde middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft te dezen uitspraak gedaan over een beroep tot nietigverklaring tegen een beslissing van de verwerende partij

